

THỨ TƯ TUẦN 20 TN

Thánh Gioanna Phanxica Chantal, nữ tu

Mt 20,1-16a

¹ Khi ấy, Đức Giê-su kể cho các môn đệ nghe dụ ngôn này : “Nước Trời giống như chuyện chủ nhà kia, vừa tảng sáng đã ra mướn thợ vào làm việc trong vườn nho của mình. ² Sau khi đã thoả thuận với thợ là mỗi ngày một quan tiền, ông sai họ vào vườn nho làm việc. ³ Khoảng giờ thứ ba, ông trở ra, thấy có những người khác ở không, đang đứng ngoài chợ. ⁴ Ông cũng bảo họ : ‘Cả các anh nữa, hãy đi vào vườn nho, tôi sẽ trả cho các anh hợp lẽ công bằng.’ ⁵ Họ liền đi. Khoảng giờ thứ sáu, rồi giờ thứ chín, ông lại trở ra và cũng làm y như vậy. ⁶ Khoảng giờ mười một, ông trở ra và thấy còn có những người khác đứng đó, ông nói với họ : ‘Sao các anh đứng đây suốt ngày không làm gì hết?’ ⁷ Họ đáp : ‘Vì không ai mướn chúng tôi.’ Ông bảo họ : ‘Cả các anh nữa, hãy đi vào vườn nho!’ ⁸ Chiều đến, ông chủ vườn nho bảo người quản lý : ‘Anh gọi thợ lại mà trả công cho họ, bắt đầu từ những người vào làm sau chót tới những người vào làm trước nhất.’ ⁹ Vậy những người mới vào làm lúc giờ mười một tiến lại, và lãnh được mỗi người một quan tiền. ¹⁰ Khi đến lượt những người vào làm trước nhất, họ tưởng sẽ được lãnh nhiều hơn, thế nhưng cũng chỉ lãnh được mỗi người một quan tiền. ¹¹ Họ vừa lãnh vừa cằn nhằn chủ nhà : ¹² ‘Mấy người sau chót này chỉ làm có một giờ, thế mà ông lại coi họ ngang hàng với chúng tôi là những người đã phải làm việc nặng nhọc cả ngày, lại còn bị nắng nôi thiêu đốt.’ ¹³ Ông chủ trả lời cho một người trong bọn họ : ‘Này bạn, tôi đâu có xử bất công với bạn. Bạn đã chẳng thoả thuận với tôi là một quan tiền sao? ¹⁴ Cầm lấy phần của bạn mà đi đi. Còn tôi, tôi muốn cho người vào làm sau chót này cũng được bằng bạn đó. ¹⁵ Chẳng lẽ tôi lại không có quyền tùy ý định đoạt về những gì là của tôi sao? Hay vì thấy tôi tốt bụng, mà bạn đâm ra ghen tức?’ ^{16a} Thế là những kẻ đứng chót sẽ được lên hàng đầu, còn những kẻ đứng đầu sẽ phải xuống hàng chót.”

CÔNG BẰNG VÀ LÒNG THƯƠNG XÓT

“Phải chăng vì thấy tôi tốt bụng, mà bạn đâm ra ghen tức?” (Mt 20,15)

Suy niệm: Những người thợ làm vườn nho được ông chủ trả tiền công theo giá đã thỏa thuận từ trước. Ông chủ không làm gì bóc lột hay lỗi đức công bằng với họ cả. Thế nhưng họ lại ghen tức trước việc ông đối xử tốt bụng với người đến làm giờ sau cùng. Đúng lý ra lòng thương xót giúp duy trì sự công bình, và sự công bình là bước đầu để chứng tỏ lòng thương xót. Nhưng trong dụ ngôn này lại xảy ra việc xung đột về quyền lợi, sự cố đáng tiếc ấy do lòng ghen tị của những người thợ đến trước, không muốn thấy ai hơn mình. Đó cũng là thói xấu cô hữu của chúng ta: quyền lợi thì tranh đấu cho bằng được, còn bổn phận thì thoái thác.

Mời Bạn: Chúng ta thường đòi hỏi công bằng, nhưng xử sự công bằng quá mức “một một, hai hai” có thể dẫn đến thái độ lỗi đức bác ái. Vì bác ái, lắm khi ta phải “chín bỏ làm mười.” Nếu ông chủ chia tỷ lệ tiền theo số giờ mà người đến sau phải nhận thì anh ta có gì mang nuôi gia đình ngày hôm ấy, buộc lòng ông chủ phải đối xử với anh bằng lòng thương xót. Ông đâu có gì sai trái ở điểm này.

Chia sẻ: Không phải chúng ta thường xin lòng thương xót của Thiên Chúa nhiều hơn là xin Ngài xử sự công bình với ta đó sao?

Sống Lời Chúa: Tôi ngắm nhìn tấm lòng thương xót của Thiên Chúa và tập vui với người vui, chứ không ganh tị, ghen ghét với người hơn mình.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giêsu, xin thương xót chúng con là những kẻ tội lỗi, vì nếu Chúa cứ xử sự công bình với chúng con thì nào ai đứng vững trước tôn nhan Ngài! Amen.*